

тири степени и съобразно с която населението се разпределя в пет основни групи:

– *неграмотни* и функционално неграмотни (лицата, които не са посещавали училище, и тези, които са отпаднали в първите 3 години от обучението, без да си изградят устойчиви навици и умения за четене и писане);

– *начално* образование (в която влизат завършилите поне 4. клас, но също така отпаднали, преди да завършат поне 7. клас);

– *основно* образование (завършен 7. клас по новата система или 8. – по старата, но също така тези, които са отпаднали, преди да завършат 10. клас по новата система или 11.–12. клас – по старата);

– *средно* образование (досега – завършили поне 11. клас);

– *висше* образование.

Испанските статистики са обединили основно и средно образование, а при ромите разликите между завършилите двете образователни степени са изключително важни и повлияват в много голяма степен възможността за намиране на работа, социалния статус, жилищните условия, здравната култура и семейния модел – фактори, които са значими при определяне на здравния статус и достъпа на лицата до здравни услуги. Доколкото може да се съди от агрегираните данни, вероятно квотата по образование е била следвана сравнително точно от анкетьорите.

Цялостната статистическа обработка на информацията бе извършена в Испания. Изследването приключи на терен в България през декември и картите веднага бяха изпратени в Испания, а обработената статистическа информация бе върната едва на 9 май 2009 г. Това не само затрудни теоретичния анализ и написването на доклада за България, за което остана изключително малко време, но направи невъзможно поправянето на допуснатите на терен изкривявания на извадките. Поради организационни причини единственият социолог в българския екип, който е и автор на анализа, имаше достъп до теренната работа само в гр. София и Софийска област, където не бе допуснато дори минимално изкривяване на квотата по всеки един от заложените принципи.

Разпределението на получените от изследването данни е показано в таблица 7: